

SCHEUTJE

Eindelijk hoor ik een sleutel in het slot knarsen. Het gordijn, dat eromheen hangt en een soort van minihal moet zijn, beweegt. Scheutje komt te voorschijn. Dat vindt ze steeds weer leuk.

‘Alsof ik een toneel binnenwandel,’ zegt ze dan.

In mijn achterhoofd hoor ik Moma’s stem. ‘Die gordijnen vangen stof, Chloë. Doe toch eens gewoon.’

‘Hoi, schoonheden,’ zegt Scheutje en ze ploft haar tas op de tafel.

‘Hai,’ antwoordt Jolie, zonder haar ogen van het scherm af te halen.

‘Hoi,’ brom ik. ‘Waar bleef je zolang?’

Scheutje trekt haar wenkbrauwen op.

‘Hallo, ben jij mijn moeder?’ lacht ze. ‘Ik had een late klus, een dame die naar een avondfeest moest.’

Ze schopt haar schoenen uit en gaat op de bank liggen. ‘Hè, hè, eindelijk rust.’

‘Wij moeten nog eten,’ zeg ik.

‘Ik ook,’ zucht de bank met Scheutje erin. ‘Vijf minuten, goed?’

‘Oké,’ mompel ik.

Dat wordt zelf iets maken, weet ik. En ja, binnen de vijf minuten is Scheutje in slaap gevallen.

‘Ik maak haar niet wakker, hoor,’ zegt Jolie fel.

Ik zucht weer en slenter naar de keuken.

‘SESAM, OPEN U,’

bezweer ik de koelkast en ik trek ze open.

Het valt mee. Drie eieren, een half pakje kaas en nog wat boter. In de kast vind ik

een blik erwten en een ui die er nog mee door kan.

‘Omelet,’ zeg ik en ik zet een

pan op het vuur. Terwijl ik de eieren kluts, denk ik aan Scheutje, die op de bank een dikke boom omzaagt, ik kan haar tot hier horen.

‘Laat je toch eens nakijken,’ zegt Moma altijd, alsof Scheutje een auto is. Ik moet erom lachen.

Scheutje is onze moeder. Mama of mams mogen we niet zeggen.

‘Dan lijkt ik zo oud,’ lachte ze. ‘Zeg maar gewoon Chloë, dan zijn we net drie vriendinnen.’

Jolie heeft haar omgedoopt. Ze had ergens in een boek over plantennamen gevonden dat Chloë ‘groene scheut’ betekent.

Zo werd Chloë Scheutje.

Maar sinds ik in de zesde klas zit, weiger ik haar nog zo te noemen. Ik zeg ook nooit meer Chloë, zoals vroeger. Ik zeg gewoon niets.

De boter sist in de pan. Ik giet de eieren erin en strooi er wat peper en zout over. Dan ga ik op zoek naar brood. Dat is er niet, maar ik vind nog een paar beschuiten. Ik warm de erwtjes op in een ander pannetje met de ui. Het ruikt lekker. Ik wou dat ik al op de koksschool zat. Dat wil ik namelijk later

gaan doen. Nog een half jaar geduld en dan ben ik van de bende af. Ik pak een spatel en draai de omelet in één keer om. Hop! Makkelijk.

Vroeger was Scheutje helemaal niets van beroep. Toen ze zestien was, kreeg ze ruzie met Moma en Paps en ging ervandoor. Ze leefde een tijdje samen met Frank, die haar een zaadje gaf en toen vertrok. Ze kreeg mij en ging terug naar Moma en Paps. Na een tijdje gingen we alleen wonen en toen ontmoette ze Nino. Van hem kreeg ze ook een zaadje. Jolie. Ook Nino hield het niet lang bij Scheutje uit en weer kwam ze terug bij Moma en Paps.

Toen besliste Scheutje dat ze geen mannen meer wilde, want die gaven alleen maar zaadjes en verder niks. Moma en Paps gaven haar geld om te studeren en zorgden intussen voor ons. Tot ieders verbazing ging Scheutje echt naar school. Ze studeerde mode en slaagde. En zo werd ze naaister.

Ik luister met een half oor naar de snurkende naaister op de sofa, terwijl ik de eieren in drieën verdeel en op de borden schuif. De erwtjes zet ik in de pan op tafel.

Dan ga ik naar de woonkamer.
'Het eten is klaar,' kondig ik aan, toch wel een beetje trots. Scheutje komt kreunend overeind.
'Drie dikke eiken,' plaag ik haar, terwijl ze geuwend gaat zitten.
Ze steekt haar tong naar me uit en ik schiet in de lach. Dan ziet ze het eten.
'Schat, wat heb je dat goed gedaan!' straalt ze.
Jolie schept wat erwten op een beschuit, die ze op-eet zonder dat er één erwt afdondert.
'Knap!' prijst Scheutje met volle mond. 'Een echte prinses op de erwt!'
Jolie grijnst.
Mijn erwten knikkeren in het rond, ik probeer ze te vangen voor ze van tafel rollen.
Na het eten zegt Scheutje: 'Laat de afwas maar staan, die doe ik straks wel. Wie heeft er zin in een spelletje?'
'Ikke!' gilt Jolie en ze holt al naar de kast waar de spellendoos staat. Die hebben we vorig jaar van Moma cadeau gekregen.
Ik denk heel even aan mijn sommen en voel een

steek. Maar ik duw het nare gevoel weg. Dit is veel leuker.
We spelen 'Mens-erger-je-niet' tot we naar bed moeten. Ik word drie keer van het bord gegooid, maar dat vind ik niet erg.
Ik doe snel mijn pyjama aan en kruip onder de dekens. Aan het gerinkel beneden hoor ik dat Scheutje echt de afwas doet. Het huis kraakt als ze naar boven komt en naar haar atelier sluipt.
Het geratel van de naaimachine wiegt me in slaap.